

částku. Žalovaní vznesli proti žalobě námitku promlčení. Nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Napadený rozsudek vychází z názoru, že při zřízení vodovodní přípojky žalující obcí na nemovitosti žalovaných nejde o žádné provedení prací v živnostenském, kupeckém anebo jinakém obchodním provozování, nýbrž o opatření obce předsevzaté ve prospěch jejích občanů ve všeobecném zájmu. Zákon sám mluví v § 1486 č. 1 obč. zák. o »jinakém obchodním provozování« tento pojem blíže nevymezuje a v té příčině nelze ani z motivů k § 194 III. dílčí novely k občanskému zákoníku nic vyčísti, neboť ty kladou jen na to důraz, že jde o pohledávky denního života průměrem nepatrné a o jednání, jež se pravidelně opakují. Z toho však, že zákon kratšímu promlčení podrobuje pohledávky vzniklé v živnostenském a kupeckém provozu a kromě toho ještě pohledávky za plnění v jinakém obchodním provozu, jest usuzovati, že jest pojem pohledávek, na které se § 1486 č. 1 obč. zák. vztahuje, brátí ve smyslu co nejširším. Jest sem proto zahrnouti všechny pohledávky, které v životě nejsou nijak mimořádné, nemají většího významu než obvyklá jednání denního styku (Sb. n. s. č. 14.009), a tedy i pohledávky vzniklé podnikům, jež sice neprovádějí práce ani po živnostensku, ani na výdělek, ale zabývají se přece obstaráváním prací za úplatu, třebaš touto úplatou má býti kryt jenom náklad potřebný k obstarání prací prospěšných veřejnosti. To plyne i z úvahy, že mnohé právnické osoby, jako je žalobkyně, mají podniky obou druhů a že třetím nelze vždy snadno seznati, jde-li o podnik výdělečný anebo sloužící jen všeobecnému užitku (Sb. n. s. č. 15115). Jest tedy pohledávku žalující obce na zaplacení vodovodní přípojky považovati za pohledávku podléhající tříletému promlčení podle § 1486 č. 1 obč. zák. K rozhodnutí otázky, zda tato pohledávka jest promlčena, bude však potřebí vyřešiti předem otázku, zda a kdy promlčecí lhůta počala plynouti, tedy kdy žalobkyně měla možnost výkonu práva (Sb. n. s. 1732, 7663, 12465). V tom směru však odvolací soud nic nezjistil. Nezbylo proto odvolacímu soudu než spornou věc vrátiti podle § 510, věta 2 c. ř. s. soudu odvolacímu.

Čís. 15416.

Exekuce na pohledávku zajištěnou kauční hypotekou po přiklepu zavazené nemovitosti.

(Rozh. ze dne 18. září 1936, R II 282/36.)

Na nemovitostech připsaných Františku B-ovi vážne podle kaučního prohlášení ve prospěch Josefa Š-a právo zástavní pro jistotu za

náhradu škody pro předčasné zrušení nájemního poměru do výše 100.000 Kč. Tyto nemovitosti byly pravoplatným usnesením exekučně přiklepnuty vydražiteli Ústřednímu svazu n. p., dosud však mu knihovně připsány nejsou. Dne 4. října 1935 se konal rozvrhový rok. Rozvrhové usnesení bylo vydáno dne 30. prosince 1935. Dne 18. listopadu 1935, tedy již po rozvrhovém roku, podal Č. a. pivovar v Č. k vydobytí svých pohledávek proti Josefu Š-ovi návrh na povolení exekuce zabavením a příkázáním k vybrání shora uvedené, knihovně zajištěné kauční pohledávky Josefa Š-a do výše 100.000 Kč, a to výslovně proti Ústřednímu svazu n. p. jako poddlužníku. P r v n í s o u d exekuci tu povolil. R e k u r s n í s o u d na rekurs Ústředního svazu n. p. exekuční návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

V době podání exekuční žádosti, t. j. dne 18. listopadu 1935, vzhledem k tomu, že příklep byl již udělen, bylo možno vésti exekuci na záruční zástavní pohledávku Josefa Š. vzhledem k ustanovení § 224 ex. ř. buďto jako na pohledávku Josefa Š. za rozvrhovou podstatou podle § 294 ex. ř., v kterémžto případě by poddlužníkem byl okresní soud v U., provádějící dražební řízení (rozh. 7329 Sb. n. s.), anebo také zřízením nadzástavního exekučního práva proti knihovnímu vlastníku nemovitostí Františku B., avšak jen s účinkem pro případ, že by příklep udělený vydražiteli Ústřednímu svazu n. p. byl prohlášen za bezúčinný (čl. XXVI uv. zák. k ex. ř. a § 72 knih. zák.). Jedno ani druhé však v exekuční žádosti, jejímž návrhem jest soud exekuci povolující vázán, navrženo nebylo. Vymáhající věřitel nemůže vésti exekuci platební záповědí a zřízením nadzástavního práva vůči vydražiteli jako poddlužníku, neboť vydražitel vzhledem k ustanovení § 224 ex. ř. není, pokud jde o záruční zástavní pohledávku, k Josefu Š-ovi v žádném právním vztahu nepřevzal ji a má jen složití k exekučnímu soudu nejvyšší podání.

Čís. 15417.

K § 172, odst. druhý ex. ř.

K zachování přednostního pořadí pohledávek přihlášených veřejnými orgány podle § 172, odst. 2 ex. ř. stačí přihláška k opětné dražbě.

(Rozh. ze dne 18. září 1936, R II 315/36.)

R e k u r s n í s o u d potvrdil usnesení p r v n í h o s o u d u, které nepřikázalo věřitelce Z. n. pojišťovně pohledávku přihlášenou v přednostním pořadí, poněvadž byla přihlášena teprve po první dražbě a opětnou dražbu nelze považovati za samostatnou, nýbrž jen za pokračování původního dražebního řízení, takže jest co do přihlášky ve smyslu § 172, odst. 2 ex. ř. rozhodný první dražební rok.